

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Nem ülünk fel többé.

Pécs, 1898. szept. 5.

A kormánykörök kezdik magukat nagyon kényelmetlenül érezni az ellenzék harci készülődéseinek láttára, s a szorongatás előérzete mozgásba hozta sajtójuk egész apparátusát, mely különböző változatokban, hol gunyosan, hol dühösen ront neki a függetlenségi pártnak azért, hogy a kiegyezési kérdésben már most szervekedik a legelszántabb küzdelemre.

A függetlenségi párt értekezlete előtt még azért dühöngtek, hogy az ellenzéki sajtó sürgette a közvélemény tájékoztatását azokra a megállapodásokra nézve, a melyek iránt a két kormány a Reichsrath-tal való kísérlet meghiusulta esetére meg egyezett, most meg az út szegét a fejükbe, hogy a függetlenségi párt elhatározta a végsőig menő parlamenti harcot minden oly javaslat ellen, a mely nem a tényleges önálló gazdasági berendezést, hanem az önálló rendelkezés hamis cége alatt a vám- és kereskedelmi szövetséget akarja a vámterület s a jegybank közösségének fentartásával törvénybe iktatni a nélkül, hogy az osztrák parlament is megcselekedné ugyanezt.

Egyszerű ellenzéki hóbortnak nyilvánítják az állásfoglalást az ismeretlen javaslatok ellen, de épen az ellenzék ez akciója ellen intézett támadásuk bizonyítja legjobban, hogy a kormány szándéka nem olyan szörnyen bizonytalan, mint azt föltüntetni szeretnék, sőt ellenkezőleg, teljesen bizonyos, hogy történjék bármi, a kormány az önálló gazdasági berendezkedést javaslatba hozni nem fogja. Ha ez nem lenne annyira bizonyos, ugyan minek dühöngének annyira az ellenzéki készülődés fölötte, hisz az ellenzék nem minden esetre, hanem csak a gazdasági közösség fentartásának kísérlete ellen határozta el a harcot, semmi okuk sem lenne tehát az ellenzék akciójától tartani, ha nem azt rejtegetné Bánffy a véka alatt, a mi ellen küzdeni a függetlenségi párt elhatározta.

Gunyolódhatnak, dühönghetnek, a meny-nyit nekik tetszik, ez az ellenzék nem

fogja megakadályozni abban, hogy idejekorán megtegye az előkészületeket a nagy mérkőzésre. Nem fogjuk megtenni a kormánynak azt a baráti szolgálatot, hogy csapatainkat csak akkor mozgósítsuk, mikor az ellenfél közzéteszi a hadüzenetet s egyidejűleg ezzel szervezett hadseregét csatarendbe állítja.

A háboru ugyanis kikerülhetetlen, mert nem keli a kormány sajtója által gunyolt „mindentudóság” ahhoz, hogy a kormány szándékát már most is világosan lássuk, hanem valóságos szellemi vaksággal lennének megverve, ha elhinnők a kormánypárti tollforgatók állítását, hogy ez iránt komolyan gondolkozó ember még egyáltalán tájékozatlan lehetne.

Hisz ugyanakkor, mikor olyan nagyon adják a tájékoztatást, egyik tekintélyes kollégájuk, a „Pesti Hirlap” határozottan vitatja, hogy kettő bizonyos: 1-ször, hogy a kvótakérdést ő felsége döntése alá bocsátják és 2-ször, hogy a kormány 1903-ig a két állam gazdasági területességét akarja biztosítani. Ez a bizonyosság pedig épen elegendő arra, hogy ennek a kísérletnek a meghiusítására már most szervezkedjünk s élítsük fegyvereinket a legelkeseredettebb túsára.

Mert teljesen eltekintve programunk ama lényeges pontjától, amely ezt a területességet hazánkra nézve úgy államjogi, mint gazdasági szempontból kárhózatossáknak mondja, még a hatvanhetes törvény szempontjából is határozott törvénytértés lenne a gazdasági területességet Ausztria alkotmányos képviselőinek hozzájárulása nélkül fentartani.

A „Pesti Hirlap” ugyan a kormány ismert álláspontjának megfelelően azt mondja, hogy az 1867: XII. t. c. 68. §-a csak azt tiltja, hogy Ausztriával ennek parlamenti hozzájárulása nélkül vámszövetséget kössünk, de minden más intézkedés lehetséges és így lehetséges akár a nemzetközi szerződés formája, akár az egyoldalulag kijelentett reciprocitásé, akár a vámhatár elválasztása, akár a gazdasági területesség. A különbség a vámszövetség s az egyoldalulag fentartott területesség között

csak abban áll, hogy amaz a kényszer, ez pedig a szabadság folyománya s így az a kormánypárti fölfogás, mely szerint Magyarországnak *szabadságában áll* a területességét Ausztriával ennek alkotmányos hozzájárulása nélkül is egyoldaluan fentartani, az országra nézve több jogot tartalmaz, mint az a szélsőbaloldali doktrina, a mely azt tanítja, hogy alkotmányos megegyezés hiányában, *kényszeren* a gazdasági különválasztást keresztülvinni.

Lám, mire nem vetemedik az ember szorultságában, mikor nem szabad a szive vágyát követnie, hanem a józan ész is erőszakot kell elkövetnie, hogy édesnek tüntesse fel az epét, hófehérnek a legvastagabb kormot. Ha a büntetését kiállott rabnak szabadsága lenne a börtönben továbbra is megmaradni, ez rá nézve több jogot tartalmazna, tehát kívánatosabb is lenne, mint a törvényes állapot, a mely szerint bizony kipöndörítik, ha olyan gyámsoltalan vagy olyan rabszolga hajlamu, hogy tovább is lakója akarna maradni a börtönnek, mint a mennyire bírái elítélték.

Hát ha vámszövetséget Ausztriával a parlamenti előfeltételek nélkül nem köthetünk, — mint ezt a „Pesti Hirlap” is elismeri — akkor ugyan mi lesz a egyoldaluan fentartott területesség? Azt mondják, hogy ez nem lesz más, mint egyszerű szerződés, a milyent akár Törökországgal, akár Oroszországgal is köthetünk, pedig ezekben az országokban tudvalevőleg nem nagyon virágzik az alkotmányosság.

Nos, ha mi Törökországgal vagy Oroszországgal szerződést kötnénk vám- és bankközösségre nézve, vagy ha csak egyoldalulag intézkednénk is, hogy Oroszország és Törökország áruira nem vetünk vámot a reciprocitás feltétele mellett, ez bizony tényleg vámszövetség lenne, akárhogy tituláznók is azt a szerződést; mert kétségtelen jogi igazság, hogy a szerződés jogi természetét nem annak elnevezése, hanem a benne foglalt tartalom határozza meg. Két államnak egységes vámterületté való egybeolvasztása mindig vámszövetség marad a két állam között, akárhogy nevezzék is el a köz-

TANKÖNYVEK

minden iskola részére, rajz- és írószerek, térképek, tanszerek, irkafüzetek, festékek, zsebtentatartók, zsebképek a legjutányosabb áron

Engel Lajos utóda

Blancz József

könyvkereskedésében PÉCSETT, Király-utca az „Arany Hajó” szállodával szemben.

tük levő szerződést s akármilyen formában érvényesüljön is a vámterület egysége.

Az 1867: XII. t. c. 58-ik §-a világosan kimondja, hogy Magyarországnak joga van gazdaságát önállóan, külön vámterületi alapon berendezni; ennek a jogának a gyakorlásáról mondott le a közös vámterület javára az esetre, ha az 59, 60 és 61. §-ok szerint erre nézve méltányos egyességet tud kötni Ausztriával: ha nem, akkor a 68. §. értelmében feléled Magyarország önálló rendelkezési joga. A törvény rendelkezéseinek ez az egymásutánja is kizárja, hogy a gazdasági terület egység másként, mint azt a hatvanhetes törvény 59., 60. és 61. §-ai előírják, tehát Ausztria alkotmányos képviselőjének hozzájárulásával, fönn nem tartható, mert ellenkező esetben az 58. §. szerinti önálló berendezkedésnek kell bekövetkeznie, ha ez — a Pesi Hírlap szerint — mindjárt kevesebb jogot is biztosítana az országnak.

Hogy ez így történjék, a fölött a függetlenségi párt éber szemmel fog örködni s nem ül fel többé semmiféle kormányparti taktikának, hanem a legradikálisabb eszközöktől sem riad vissza, hogy meghítsa minden oly kísérletet, a mely az önálló rendelkezés hazug cége alatt gazdasági közösséget akar föntartani Ausztriával a törvényben előírt alkotmányos garanciák nélkül.

A „Magyar Kerékpáros-Szövetség“ Pécsen.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. szept. 5.

Városunk közönségének, mely — jogosan mondhatjuk — mindenkor vonzalommal viseltetik a szép és nemes iránt s mint ilyenek, már sok alkalma volt, hogy falai között üdvözölhessen idegen egyleteket és társulatokat, — a tegnapi nap sokáig meg fog kedves emlékében maradni.

Tegnap tartotta tanácsulását a »Magyar Kerékpáros Szövetség« Pécsen s ez alkalomból nemcsak a pécsi Bicycle-Club tett ki magáért, fényes ünnepségeket rendezve a sportársak tiszteletére, de a közönség is oly élénk, oly meleg érdeklődést tanúsított az ország kerékpárosai iránt, hogy azok igazán meg lehetnek ezzel elégedve. De viszont a kerékpáros ünnepélyek is egytől-egyig sikerültek voltak s az ezer és ezer érdeklődő, mely azokat végignézte, csak elismeréssel lehet a Kerékpáros-Szövetség iránt, mely a kerékpársportot a művészi nivóra emeli a kebelébe tartozó egyletek közös közremunkálásával.

Olyan elnökkel az élén a Szövetség, mint a minden téren ismert sportbarát, Szemere Attila orsz. képviselő s olyan egyletek kebelében, mint a pécsi Bicycle-Club: csak anyagi és erkölcsi felvirágozását mozdíthatja elő a kerékpározás sportjának. Pécs városa pedig olyan közönséggel, mint a mostani, mely minden szépért és jóért lelkesedni tud s olyan vezető férfiakkal, mint jelenleg, mindig magyar vendégszeretettel fogadja a falai közé érkező nemescélu egyleteket, mint fogadta és körülvette most a Magyar Kerékpáros Szövetség tagjait.

Tudósításunk az összes ünnepségekről a következő:

Diszfelvonulás.

Szombat este fél kilenc órakor diszmenetet rendeztek a kerékpárosok ünnepélyük védnökének dr. Fejérváry Imre bárónak tiszteletére.

A Pannonia kávéházban és a club helyiségében lázas buzgalommal diszitették, lamponozták fel a kerékpárokat, míg a látványosságra kíváncsi közönség teljesen betöltötte a főutcát és siklósi utcát, különösen nagy tömegben csoportosulva a Pannonia kávéház és a nemzeti kaszinó előtt. Ez utóbbi helyen ott állottak a kapubejárat előtt Rác Gusztai emberei, hogy az érkező kerékpárosokat zene-szóval fogadják és a »Pécsi Dalárda« tagjai, kik énekszámokkal járultak hozzá az ünnepély emeléséhez.

Az utcai rend fenntartására kivonult a pécsi önkéntes tűzoltóság teljes számmal, valamint a rendőrség is és különösen az utca-sarkokon iparkodtak lehetőleg a járdán maradásra bírni a közönséget, a mi azonban csak alig-alig sikerült, olyan nagy számmal állottak ott a kíváncsiak, a kik feszült várakozással várták a kerékpárosok megjelenését.

Kilenc óra körül volt az idő, midőn megindult a lamponos kerékpáros menet a Pannonia kávéháztól és pedig az eredeti utiránytól eltérőleg a siklósi utcán jött fel a fő-utára, mivel az országot fel volt locsolva és azon nem lehetett jönniök; a tarka lamponokkal diszített kerékpárok szép látványt nyújtottak a csendes, derült estén, a mint csaknem nesztelenül surrantak egymásután el a sima aszfalton; csak az volt a kár, hogy a nagy-számú közönség mindenütt akadályozta a menetet s bizony sok lamponos kigyuladt és letört, mire a kerékpárosok a főutcába érkeztek.

A nemzeti kaszinó erkélyén várta az érkezőket dr. Fejérváry Imre főispán, körülötte voltak Trixler Károly alispán, Majorossy Imre polgármester, Zsolnay Vilmos, Opris Péter, Dragonescu Döme, Reeh György és még igen sokan, — több hölgy is, — nézte a menetet a kaszinó nyitott ablakaiból.

Amint a lamponos menet a nemzeti kaszinó elé érkezett, Rác Gusztai zenekara rázendítette a Rákócit, majd annak befejeztével a Pécsi Dalárda tagjai tömörültek az erkély alatt egy lamponos csoporttá és Eckhardt Antal karmester vezetése mellett Huber: Nem nézek én, minek néznék . . . kezdetű dalát, majd Abttól »Vinétá«-t s végül dr. Hornig népdal-egyvelegét adták elő, kiváló hatást érve el a csendes estén a gyönyörűen előadott darabokkal, melyeket a közönség hangos éljenekkel jutalmazott: az első éljent maga a főispán kiáltotta az első énekszám befejezése után.

Az ének után a zenekar ismét tust húzott és Kiss József tanár, a P. B. C. elnöke egy küldöttség élén a főispán üdvözlésére sietett a kaszinó nagytermébe, a hol az meleg szavakkal köszönte meg az egyesületnek iránta tanúsított figyelmét.

Ezalatt a kerékpárosok menete megindult és a főutcán előrehaladva, egy alkalmas helyen megfordult és újból végighaladva a kaszinó előtt a főutcán, visszatért kiindulási helyére a Pannonia kávéházhoz.

A közönség pedig betelve a látnivalókkal, lassanként elszórt a színház előtt gyújtott különféle színű bengáli tűz világítása mellett.

Epizódok.

Különbben voltak érdekes epizódok is a felvonulás alatt; így:

A *tolongás* nagyságára jellemző, hogy egy kis fiú sehogy sem tudott előre haladni a nagy tömegben s végre is anyja hátára ültette és úgy vitte végig a lamponos kerékpárok között a főutcán, az álldogálók nagy derűtségére, míg a fiucska szájába dugott ujjal gyönyörködött az érdekes látványban, melyet olyan kényelmes helyről szemlélhetett.

Saját különünk pedig udvariasan szorított helyet egy fess menyecskének, a ki férje kíséretében sietett jó helyet foglalni el. Eközben egyszerre érzi, hogy kezét egy szarvasbőr keztyűbe szorított kacsó ragadja meg és rájön, hogy a menyecske férje keze helyett az övét találta meg és így megnyugodva a dologban, kellő komolysággal tűrte és viszonzta a meleg szorítást, míg a menyecske észre nem vette

tévedését s egy *Pardon* kíséretében fülig pirulva bocsátotta el kezét. Természetes, hogy a pardonra »kérem, sőt inkább« volt a felelet.

Falusi vendég. Igen egy valóságos ordas kutya is berándult a lamponos menet meg-nézésére. De pórul járt, mert a tömeg közé tévedve, nem tudott onnan kimenekülni s a helyi sportnak egyik jelese nyakoncsipte, hogy kárt ne tegyen valakiben és csak akkor bocsátotta el, midőn szabad tér nyílt menekülésre a látványosságok után lelkesülő kuvasznak.

Maga a felvonulás minden baleset nélkül ért véget és így jókedvvel gyűltek össze a sportkedvelők az

ismerkedési estélyre.

A Vadember szálloda éttermében a már megérkezett idegen kerékpárosok és a helybeliek szombaton este bankettre gyűltek össze. Mivel sokan teljes erejüket a vasárnapi korzóra és versenyre tartogatták és a vendégek egy része vasárnap reggel érkezett, csak nyolcvanvan vettek részt a vacsorán, a mely alkalommal bemutatkoztak egymásnak a még eddig nem ismerős sportkedvelők s nagyobbára a másnapi gyűlésre vonatkozólag beszéltek meg egyes dolgokat, együttmaradva körülbelül hajnali fél három óráig.

Az estélyen megjelentek dr. Fejérváry Imre báró főispán, Trixler Károly, Majorossy Imre, Zsolnay Vilmos, Jobszt László, Vaszary Gyula, dr. Darócy Aladár, Jeszenszky Lajos, Nagy Jenő és még többen, a kiknek megjeleneése nagy örömet okozott a sport hívei között.

A Szövetség tanácsulése.

Vasárnap délelőtt félkilenc órára volt kitűzve a Szövetségnek városunkban tartandó negyedik tanácsulése, azonban kilenc óra felé járt az idő, mikor a tagok egybegyűltek.

Szemere Attila, orsz. képviselő, szövetségi elnök, pont kilenc órakor az elnöki csengővel jelezte a tanácsulés kezdetét. Mielőtt a tanácsulést megnyitná, mindenek előtt kötelessége azon szives fogadtatásért, melyben Pécs város a Szövetséget részesítette, köszönetet mondani. Valamint köszönetét fejezni ki a pécsi Bicycle Clubnak is a fogadtatás rendezésért. Mindkét köszönetnyilvánítás jegyzőkönyvi kivonatban fog az illetőkkel közöltetni.

Az elnök e szavait a tanácsulés lelkes éljenzéssel kísérvén, az rövid beszédben rámutatott egynémely körülményre, melyek a Szövetség működésére vonatkoznak. Általában is, de a szaklapok is emlegetik a Szövetség felendülését. Ez lehet szóvirág, lehet meglegedés eredménye, de ő szubjektive az elnöki székből ama véleményének ad kifejezést, hogy a Szövetség messze mögötte van a haladás tekintetében ugy a külföldi ilyenemű intézményeknek, mint a hozzáköött várakozásnak is. Ennek oka pedig, hogy a Szövetség tagjainak száma csekély. Magyarországon van tiz-tizenkétezer kerékpáros s mivel a Szövetség tagjainak száma csak ezerkétszáz, ez nagyon is csekély arányt tesz ki. Mint mindennek, a mit az ember alkot, ugy a Szövetségnek is vannak ellenségei és pártolói. Sokan azt állítják, hogy a Szövetségnek nem érdemes tagja lenni, mert keveset tesz tagjaiért, azok nem látják, hogy a helyzet ilykép egy circulus viciósussá válik. A Szövetség akkor lesz tetteképes, ha tagjainak száma nagy lesz; a külföldi Szövetségek tagjai sokan vannak, tehát sok eredményt is nyújthat tagjainak. A Szövetség felvirágozása érdekében tehát kötelessége a *tagok gyűjtése*; mivel pedig az egyletek alakulása egyidő óta stagnál, a *magánkerékpárosokat* kell megnyerni a Szövetség tagjainak.

Rámutat továbbá bizonyos szimptomára, mely a Szövetség kebelében egyes egyletek részéről tapasztalható. Így például ha valamely egylet versenyt rendez s a Szövetség Elnökségétől a szövetségi versenyszabályok érvényesítését kívánja, az Elnökség természetesen a versenyszámokat a szövetségi versenyszabályok szerint engedheti meg. Erre az az egylet

rair az Elnökségre, hogy — akkor kilépünk! A szövetség minden egyleti s magán kerékpáros érdekeinek megóvására van; tehát ha egy egylet kilép kebeléből, akkor nem a Szövetségnek van kára belőle. Sőt ha az egész Szövetség feloszolnék, az sem az Elnökség kára — mely a kerékpáros érdekeket védi — hanem a kerékpárosoké, kiknek érdekei ilykép egyöntetű védelmüket elveszítene. A Szövetség a kerékpárosok apja s valamint apánkat nem lehet kitagadni, úgy a Szövetséget sem lehet megtagadni. Reméli azonban, hogy e tünetek — melyek a gyermekbajokhoz hasonlatosak — meg fognak szünni és nem akadályozzák a Szövetség működését.

Végül rámutat arra is, hogy az Elnökség vidéki tagjai ritkán jelennek meg Budapesten az elnökségi üléseken. Pedig úgy bajaikat, mint kívánalmaikat a vidéki egyesületeknek csak akkor ismerheti meg valóban az Elnökség, ha a vidékiekkel minél gyakrabban érintkezik.

Bejelenti aztán, hogy a tanácsülésre harmincnégy megbízott mutatta be megbízását s ennyien is vannak jelen az ülésen.

Az ülés jegyzőkönyvének vezetésére felkéri *Telkes Aladárt* (elnökségi titkár); a választásokra szavazatszedőkül *Gillemot Ferencet* (Budapest) és *Neubauer Henriket* (Pécs); végül a zárszámadások megvizsgálására *Strasser Ulrikot* és dr. *Schilberszky Károlyt* (Budapest), a tanácsülés jegyzőkönyvének hitelesítésére pedig *Bockelberg Edét* és *Steiner Hugót* (Budapest).

Ismételten köszönetét fejezve ki Pécs városának és a pécsi Bicycle-Clubnak a meleg fogadtatásért a »Magyar Kerékpár-Szövetség« negyedik tanácsulását ezennel megnyitottnak nyilvánítja.

Éljenzéssel kísérte a tanácsülés az elnök szavait s erre következett a napirend, a mi az alábbi volt:

1. Évi jelentés.
2. Zárszámadások megvizsgálása.
3. Jövő évi költségvetés.
4. Tagsági díj megállapítása.
5. Jövő tanácsülés székhelye.
6. Tisztviselő-választások.
7. Indítványok (Eperjes.)
8. Felebbezés.

Az elnökség 1897—98. évi jelentését, mivel az a Szövetség »Értesítő«-jében közöltetvén, minden tag előtt ismeretes, a tanácsülés felolvasatlanul tudomásul vette. E pontnál azonban több felszólalás történt, melyek a szövetség belételeire vonatkoztak.

Áry Pál dr., a budapesti »Diána és Sport-Egyet« nevében az Elnökség figyelmét felhívja arra, hogy a turista kerékpárosok most kevesebb kedvezményben részesülnek, mint a versenyző-kerékpárosok. A Szövetségnek a turistákat is megfelelő kedvezményekben kell részesítenie. Egyes utakon *utjelzők és kilométer-mérők* állítandók fel; továbbá jártabb utakon *kerékpár javító-műhelyek* szervezendők. Ajánlja figyelmébe az elnökségnek, hogy 14—16 éves tagok is résztvesznek nagyobb versenyekben, a kik később egészségükkel fizetik meg e merész vállalkozást. Versenyeknél tehát az életkorra gond fordítandó, a nevezőktől keresztlevelük bekívánandó, ha másképp korukat igazolni nem tudják és a 14—16 éves versenyzők nagyobb versenyre nem bocsájtandók. A *kerékpáradó* ellen is felszólal; a kerékpár ma már közlekedési eszköz s ezt megadóztatni nem lehet; vagy ha az adó elkerülhetetlen, az utak javítására fordíttassék. Végül kéri az elnökséget, hogy ne legyen exclusiv, a fővárosi egyesületekkel jobban érintkezzék, a mit igen célszerűen ér el, ha a klub-estélyeken magát képviselteti.

Bláthy Ottó Titusz szövetségi alelnök válaszol a felszólalásra. Az életkor benne foglaltatik az alapszabályokban s erre gondot fog fordítani az Elnökség. A kerékpár-adó még a jövő kérdése, s ha lesz is, az nem községi lesz, hanem állami adó s azt el kell viselni. A turista-kerékpárosok kedvezményeit figyelembe

veszi az Elnökség. Végül az érintkezést a fővárosi körökkel szélesebb alapokra fekteti; bár a vidékiekkel még nagyobb a baj, mert azok messze vannak a központtól.

Korchmáros Kálmán dr. a versenyek rendezésére hívja fel az Elnökség figyelmét. Most mindenki nevezhet, a ki nem egyleti vagy szövetségi tag is. A szövetségi versenyszabályok rációja így nincs betartva. A 41-ik szakasz azt mondja, hogy *csak egyleti vagy szövetségi tag versenyezhet*. Ezt be kell tartani. Mert ő például nem szívesen indul olyan kerékpárossal, a kiről nem tud mást, csak annyit, hogy van biciklijé és e biciklire fel tud ülni. Ez lerontja a versenyek népszerűségét s a nem oda tartozó elemek beengedésével túltengést okoz. Fejlesztjük a sportot és kerékpározni tanítsunk bárkit, de kerékpározzon az az országuton; rendezünk versenyeket, hanem csak egyleti tagot hagyjunk versenyezni. Erre hívja fel az Elnökség és a szövetségi egyletek figyelmét.

Kelényi Imre dr. hozzájárul előtte szóló véleményéhez. A szövetségi versenyszabályok 41-ik szakasza igenis betartandó, mely kimondja, hogy csak egyleti tagok versenyezhetnek.

Bláthy Ottó Titusz szerint az alapszabályok 10-ik szakasza jogot ad mindenkinek versenyezni. Nemcsak egyleti tagok, de magán kerékpárosok is versenyezhetnek.

Schilberszky Károly dr. szerint jogi szempontból lehet magánosoknak is versenyezni, mert ehhez joguk van. De gyakorlati szempontból a negyvenegyedik szakasz az irányadó, mely szerint csak egyleti tagok versenyezhetnek egyleti versenyekben.

Korchmáros Kálmán dr. szerint ellenkezőleg áll a dolog. Jogilag nem versenyezhetnek, mert nincs joguk hozzá a versenyszabály alapján.

Radnai Emil (Pécs) pártolja *Korchmáros dr.* véleményét. Így szaporíthatjuk az egyleti és szövetségi tagok számát, mert a magán kerékpárosok belépnek valamely egyletbe vagy a Szövetségbe azért, hogy egyleti versenyekben részt vehessenek.

Bláthy Ottó Titusz szerint ez olyan versenyekre vonatkozik, hol tét van.

Radnai Emil még egyszer felszólal, a mikor is *Bláthy* fejtegetéseit cáfolja.

Az elnök szerint csekély fáradságba került volna a versenyszabályokat úgy megalkotni, hogy a *Korchmáros dr.* kívánalma szerinti legyenek. *Korchmáros dr.* is bent volt pedig a versenyszabályokat készítő bizottságban. A versenyek eme megszorítása előnyös lehetne anyagilag a Szövetségre, de nem volna méltányosság. A magán kerékpárosokat nem lehet kényszeríteni, hogy belépjenek valamely egyletbe vagy a Szövetségbe, ha nem akarnak. *Ne csináljunk a bicikliből arisztokráciát, maradjon az meg a demokráciának*, *Korchmáros dr.* különben nem indítványt tett, csak megjegyzést, a mely a versenyszabályok magyarázására vonatkozik. A szabályokat magyarázni az Elnökség hivatott; megváltoztatni a tanácsülés joga. De mivel itt nem megváltoztatásról van szó, az ülés napirendre térhet a tárgy felett.

Az elnök szavait a tanácsülés helyeselve, *Jász Károly titkár* két bejelentést tesz. Először, hogy a »Vándorkedv« kerékpárklub *Miloszavlyevics* Milánt küldte ki megbízottul, kinek megbízása rendben van. A tanácsülés ez első bejelentést tudomásul vevén, a második bejelentés az volt, hogy a »Magyar Athletikai Club« *Krempels* Józsefet küldte ki megbízottul, de ő technikai okokból megbízó levelét be nem mutathatja. Elfogadja-e tehát a tanácsülés a megbízást, vagy nem? A tanácsülés a megbízást elfogadta.

Következett a napirend második pontja, a *pénztári jelentés*, mely tudomásul vétetett.

A harmadik pont a *jövő évi költségvetés megállapítása* volt. A bevétel 5300 forintban, a kiadás 3400 forintban állapított meg. A pénztáros jelentése szerint az 1897-98. évben be-

vétel volt 3603 forint 06 krajcár; kiadás 2208 forint 06 krajcár; maradvány 1395 forint. A szövetség vagyona 2964 forint 10 krajcár; terhe 400 forint; tiszta vagyona tehát 2564 forint 10 krajcár.

Kiss József (Pécs) megjegyzi, hogy a pénztári számadásokon nincs ott a főülvizsgáló bizottság aláírása.

Schilberszky Károly dr. fölvilágosítást ad, hogy a bizottság fölülvizsgálta a számadásokat s rendben is találta. A jelentés előbb kinyomatotván, azért nem volt a bizottság által aláírható.

A *tagsági díjakra* vonatkozólag az Elnökség jelenti, hogy az egyleti tagokra a díjak változatlanul hagyatnak a jövő évre, de a magán kerékpárosokra nézve két forinttal szállíttassanak le. Ezt a tanácsülés elfogadja.

A jövő évi tanácsülés helyére vonatkozólag két meghívás érkezett, Temesvárról és Győrből. *Elnök* jelenti, hogy a temesvári kelt hamarabb s mivel két tanácsülés egymás után a Dunántúl — Szombathelyen és Pécsen — tartatott, *Temesvárt ajánlja a jövő évi tanácsülés székhelyéül*. A tanácsülés az elnök ajánlatát jóváhagyja.

Következvén a választás, az elnök felkéri *Gillemot Ferencet* és *Neubauer Emilt* a szavazatok beszedésére.

Kiss József tekintettel arra, hogy az ünnepies díjkorzó ideje, tíz óra, itt van — ajánlja az ülés felfüggesztését.

Elnök ajánlja ezzel szemben az indítványok tárgyalását s ha vita keletkeznék, felfüggeszti az ülést. Ezt a tanácsülés elfogadja.

Elnök mindenkinek előtt azt az indítványt teszi, hogy tekintve azt a szíves pártfogást, melyet báró *Fejérváry Imre dr.* főispán a Szövetség iránt tanúsít, a tanácsülés a főispánt a Szövetség dísztagjává válassza. Lelkes éljenzés hagyta helyben az elnök ez indítványát.

Tárgyaltatott aztán az *eperjesi kerékpáros egyesület* indítványa, mely kerületi és helyi képviselők felállítását javasolja. Az Elnökség ezzel szemben *helyi konzulátusok és kerületi főkonzulátusok felállítását* hozza javaslatba, kik az Elnökséggel állandó összeköttetést tartván fenn, a centralizációt csak erősítik; míg a kerületi és helyi képviselők felállítása csak a decentralizációra vezetne.

Ifj. Fürst Gyula (Pécs) mint az eperjesi egylet megbízottja az Elnökség javaslatához hozzájárul. De ne legyen csak cím ez a konzulátusi intézmény, de hivatal, hol a Szövetség érdekében dolgozzanak.

Elnök javasolja, hogy az Elnökség utasíttassék a terv kidolgozására és az egyleteknek megküldésére s azok véleménye után a jövő tanácsülés jóváhagyása fejében már a télre felállíttassanak a konzulátusok.

Radnai Emil csak elvileg kéri elfogadni a javaslatot. Küldessék ki egy bizottság, a mely a tervet kidolgozza s az Elnökség intézkedik az életbeléptetés végett.

Korchmáros Kálmán dr. az életbeléptetést a tanácsülésre kívánja bizni. Rendkívüli tanácsulást kell januárban összehívni s ez tárgyalja az indítványt és a kész terv életbeléptetését.

Az elnök ehhez hozzájárul, csak azt kéri, hogy a Budapesten tartandó rendkívüli tanácsülés esetleg más indítványokat is tárgyalhasson.

Bláthy Ottó Titusz néhány megjegyzése és fölvilágosító szavai után a tanácsülés ily értelemben határozott.

A napirend utolsó tárgya egy felebbezés volt. Az *eperjesi klub* országúti bajnokversenyt rendezett 50 kilométerre. Mikor a Szövetség Elnökségétől a szövetségi versenyszabályok alkalmazását kérték, az Elnökség a szabályok értelmében 100 kilométerre kívánta a távolságot felemelni. Erre az eperjesiek protestáltak és kilépéssel fenyegetöztek. Az Elnökség a tanácsülés elé terjeszti az ügyet határozat végett.

Az elnök javasolja, hogy a versenyszabályok szigorúan betartassanak s a feleb-

bezés tekintetbe ne vétessék. A tanácsülés ezt helyeslőleg el is fogadta.

A napirend ezzel kimerítettén, az *elnök* a szövetségi titkárnak *Jász Károlynak* — a ki elfoglaltsága miatt megválik a titkári állástól — ügybuzgóságáért jegyzőkönyvi köszönetet és elismerést indítványoz. Ugyiszintén elismerést és köszönetet indítványoz *Szabó Kálmán* pénztárosnak is, a ki lelkiismeretes működése után szintén leteszi tisztségét. A tanácsülés mindkét indítványt elfogadta.

Eközben a szavazatszedő bizottság összehozta a választási szavazólapokat s az *elnök* kijelentette, hogy az eredményt vasárnap este, a versenydíjak kiosztása alkalmával, a bucsulakomán fogják kihirdetni s ezzel a tanácsülést befejezettnek nyilvánította.

Radnai Emil a szövetségi Elnökségnek ügybuzgó működéséért köszönetet és elismerést indítványoz, mint a tanácsülés egyhangú helyesléssel fogadván, az ülés tíz órákor az *elnök* elttetésével ért véget.

Az ülés előtt megjelent a teremben *Majorossy Imre* polgármester is és az *elnök*kel társalgott a tanácsülés kezdetéig, melyen a fiatalabb pécsi kerékpárosokon kívül ott láttuk *Németh Gyula* ügyvédet is, valamint a karzaton is sokan voltak, kik érdeklődéssel kísérték a Magyar Kerékpáros Szövetségnek Pécsen tartott negyedik tanácsülését.

A választások eredményét tegnap este a bucsulakomán hirdették ki. Beadatott 31 szavazat s megválasztottak:

elnöknek: *Szemere Attila*,
alelnököknek: *Bláthy Ottó Titusz* és *Teasdale Ottó*.

Elnökségi tagok lettek: dr. *Áry Pál*, *Balogh Hugó*, *Beinstingl Ede*, *vollersi Bockelberg Ede*, *Borsos Jenő* (jegyző), *Iszer Károly*, *Jász Károly*, dr. *Kelényi Imre*, dr. *Minich Jenő*, dr. *Schilberszky Károly*, *Steiner Hugó* (ellenőr), *Strasser Henrik*, dr. *Korchmáros Kálmán*, *Telkes Aladár* (titkár), *Tóth Lajos* (II. kapitány), *Neubauer Emil* (Győr), ifj. *Bedő Imre* (Pécs), barátossi *Balogh Benedek* (Kolozsvár), *Dióssy Ede* (Komárom, I. kapitány), *Keresztes Aladár* (Nagybecskerek), dr. *Káldy Imre* (Szombathely), *Kiss József* (Pécs), *Leyritz Árpád* (Temesvár) és koltói *Teleky László gróf* (Kolozsvár).

A díjkorzó.

Vasárnap délelőtt az előirt program szerint diszitett kerékpárokon festői csoportban vonultak fel a helybeli és vendégkerékpárosok, szép látványt nyújtva az utcákat teljesen betöltő közönségnek és egyszersmind vetélkedve a legszebb diszítésű és menésű kerékpárosok részére kitűzött díjakért.

Minden egyéb kommentár helyett közöljük sorban a megjutalmazottakat és pedig az egyesületek közül:

Első díjat nyert a Turista kerékpár egyesület (Budapest) 17·3 ponttal.

Második díjat a Nemzeti kerékpár egyesület (Budapest) 16·2 ponttal.

Harmadikat az Eszéki kerékpár egyesület 14·8 ponttal.

Az egyes kerékpárosok közül:

Löwy Luiza, *Fürst Adél*, *Koharics Mariska*, *Pataky házaspár*, *Fürst Lipótné*, *Friedmann Leó* és *Münz Jenő*.

Kiemelendő még a pécs-baranyai kerékpáros egyesület, mely az összes sportokat jelképező alakokat vivő diszkocsijával nagy és megérdemelt tetszést aratott.

A szép menet mindenütt a közönség szívélyes óvációi között tette meg az előirt utat s komolyabb baleset ezen alkalommal sem fordult elő.

A bankett.

Vasárnap egy órákor bankettre gyűltek össze a kerékpárosok a Vigadó nagytermében, a melyen megjelent báró *Fejérváry Imre* dr. főispán, *Trixler Károly* alispán, *Majorossy Imre* polgármester, *Zsolnay Vilmos*, *Jeszenszky Lajos*, *Nagy Jenő*, *Koszits Kamill*, és még sokan Pécs előkelőségei közül, valamint a vendég kerékpárosok.

Természetesen tósztokban nem volt hiány s azoknak sorát a főispán nyitotta meg, a királyra köszöntvén poharát: a tósztt befejeztével *Rác Guszti* zenekara rázendítette a himnust, melyet az egész társaság felállva kísért énekével.

Beszéltek még *Szemere Attila*, *Majorossy Imre*, *Trixler Károly*, dr. *Bahula József*, dr. *Kelényi Imre*, *Laubner* és dr. *Spitzer Károly*.

A zene, jó bor és pezsgő mellett elköltött s minden tekintetben fényes és sikerült banketten százhatvenen vettek részt s csak a gyorsan tűnő idő birta rá a megjelenteket, hogy eloszoljanak és kimenjenek a versenypályára.

A verseny.

A nagy közönség érdeklődése teljesen fel levén már költve a kerékpárosok iránt, a versenyre is nagy számmal mentek ki az érdeklődők, úgy hogy az összes páholy és tribünjegyek előre elfogytak.

Az idő ugyan nem volt a legkedvezőbb, mert vasárnap délután folyton felleges volt az égbolt és lehetett félni, hogy a következő percben már megered az eső, de azért egy a kerékpárosok, mint a közönség már három óra előtt tömegestől indultak a versenypálya felé s három óra és félnegy között annyira igénybe voltak véve az összes bérkocsik a versenytérre iparkodók által, hogy negyed-, sőt fél óra is beletelt, míg az előre nem gondoskodók egy még le nem foglalt kocsira tudtak találni.

Valamivel fél négy után a versenytérre érkezett dr. *Fejérváry Imre* báró főispán, az ünnepségek védnöke is és a *Rác Guszti* zenekara által játszott *Rákócy* iduló hangjai mellett fogadtatván a rendezőség által, a számára ez alkalomra készített, különálló diszpáholyban foglalt helyet, hol körülvették *Trixler Károly* alispán, *Majorossy Imre* polgármester, *Bogyay* csendőrszázados, *Ország Lajos*, *Zsolnay Vilmos*, *Zsolnay Miklós*, *Wiesner Rajmár*, *Jeszenszky Lajos*, *Nagy Jenő*, dr. *Egry Béla*, dr. *Darócy Aladár*, dr. *Rónaky Kálmán*, dr. *Rákossy Imre*, *Máthé Ödön*, stb. stb.

A páholyok és ülőhelyek is egészen megteltek előkelő közönséggel, míg a fenntartott és közönséges állóhelyeken zsufolva állott a sok kíváncsi néző, várva a versenyek megkezdését.

A főispán megérkezése után mindjárt csengettek is az első versenyszámra s azután gyors egymásutánban következtek a versenyek, melyeknek eredménye a következő:

Ünnepi megnyitó verseny 2000 m. (6 kör). Indultak hárman. Az utolsó körnél *Heerfurth Leó* keresztelte *Krempels Józsefet*, miért is ez óvást emelt, a mely elfogadtatván, elsőnek nyilvánított *Hentz Győző*, másodiknak *Krempels*. Idő: 3'46 $\frac{1}{6}$."

Szövetségi emlékvérseny 3000 m. (9 kör.) Indultak négyen, kik közül *Krempels*, majd *Bedő Andor* is feladták a versenyt s így küzdelem *Lauber* és *Kirchknopf* között fejlődött ki, mely *Lauber* Dezső győzelmével végződött. Idő: 5'27."

A magyar kerékpáros szövetség bajnoki versenye 1000 méterre. (3 kör.) Öt versenyző közül az utolsó körben *Lauber* és *Keszler* között fejlődött ki erős küzdelem, s az utolsó pillanatban sikerült *Laubernek* egy pár ujnnyi előnnyel elsőnek érkezni be. Idő: 1'22"

Szövetségi vendégek versenye 4000 m. (12 kör.) Indultak négyen. Meglehetősen lassu futam után az utolsó körben *Keszler* biztosan érkezett be elsőnek *Kirchknopf* előtt, míg harmadik *Krempels* lett. Idő: 10'.

A magyar kerékpáros szövetség bajnoki versenye 10000 m. (30 kör.) Öt versenyző közül ismét *Lauber* érkezett be nagy előnnyel elsőnek, míg másodiknak *Keszler*, harmadiknak *Kirchknopf* érkezett be. Így *Lauber* a magyar kerékpáros szövetség bajnoki szalagját úgy az 1000, mint a 10000 méteres versenyenél megnyerte s midőn e verseny befejeztével a második szalaggal is feldiszítették, kitörő

ovációkban részesítették úgy a közönség, mint sporttársai, a kik felemelték s kerékpárostól együtt a főispán páholya elé vitték, aki, valamint a kíséretében levők, keztenyujtva gratuláltak a győztes fiatal versenyzőnek.

Térelőny verseny 1000 m. (3 kör) Indultak: *Kirchknopf* a fehér vonaltól, *Krempels* 20, *Heerfurth* és *Hentz* 50 méter előnnyel. *Kirchknopf* könnyen beérte az összes előtte levőket és elsőnek érkezett be, jó második *Heerfurth*, harmadik *Hentz* lett.

Verseny többülésű gépekkel 5000 m. (15 kör.) Egy háromülésű és két kétülésű gépen indultak a versenyzők, kik közül *Lauber* Dezső és *Bedő Andor* a tizenkettedik körnél kiállottak, mire erős küzdelem fejlődött ki a két megmaradt versenyző között, melyben alig egy vonalnyi előnnyel *Kirchknopf* és *Krempels* lettek győztesek, *Tiefenbacher*, *Heerfurth* és *Mülherr* másodiknak érkeztek be.

Ennél a versenyszámnál már lassan szemezni kezdett az eső és befejezése után, — a vigaszverseny elmaradván, — gyorsan iparkodtak a közönség és versenyzők a városba jutni; mivel pedig most sem állott elég kocsik rendelkezésre, sokan a közelfekvő Abbáziába siettek át, honnan lassankint beszállították őket a másodsor, harmadszor forduló kocsik. Eső ugyan nem volt egész este, csak néha-néha hullott lassan néhány percig s így a versenyzők nemcsak a délután, de a vasutra való kimenetelük alkalmával sem áztak meg.

Bucus lakoma.

Vasárnap este alig tértek vissza a versenyről a kerékpárosok, újra összegyűltek a Vadember vendéglőben, a hol bucsulakomát ültek a díjak kiosztásával kapcsolatban.

A díjakat *Bláthy Ottó Titusz* szövetségi alelnök osztotta ki a nyerőknek, azután pedig vig poharazás mellett vacsoráztak.

Fürst Gyula felköszöntötte az országos szövetség új tisztikarát, felemlítette, hogy Erdélyben nemzetiségi ellenségeskedések fordultak elő, különösen a szászok részéről a magyarok ellen s hangsúlyozza, hogy a kerékpárosok, mint sportemberek is iparkodjanak a nemzeti érdekek megvédelmezésére.

Telkes Aladár szövetségi titkár körvonalozza a szövetség intencióit, melyek mind arra irányulnak, hogy annak működése nemzeti alapon magyar jellegű legyen.

A Vademberből azután a pécsi b. clubnak a Pannonia kávéházban levő helyiségébe ment át a mulató társaság, a hol *Rác Guszti* zenekara mellett egészen a késő éji órákig mulattak, táncoltak a fáradhatlan sportkedvelők, kik közül az idegenek nagyobbára magáról a mulatságról mentek ki az állomásra, hogy hazautazzanak.

Az eredmény.

Igy részletesen beszámolván a szövetségnek Pécsen tartott tanácsüléséről, valamint a P. B. Clubnak erre az alkalomra rendezett ünnepségeiről, örömmel mondhatjuk, hogy minden tekintetben olyan eredményt láttunk, a mely csak dicséretére válik az azt előkészítőeknek.

Összegyűltek Pécsen a Nemzeti kerékpár egyesület (Budapest), Turista kerékpár-egyesület (Budapest), Diana kerékpár-egyesület (Bpest), képviselve voltak az eszéki, barcsi, szegzárdi, győri kerékpáros egyesületek s a három pécsi kerékpár-egyesület tagjai minden lehető megtettek, hogy a vendégek jól érezzék magukat.

Főérdem illeti ebben a Pécsi Bicykli Club vezetését és tagjait, különösen *Kiss Józsefet*, *Fürst Gyulát*, *Radnay Emilt*, a *Bedő* testvéreket és általában az összes egyleti tagokat, a kik elérték azt, hogy vendégeik a legjobb emlékekkel távoztak Pécsről, *Lauber* Dezső pedig megmutatta azt, hogy olyan versenyzőt mond magának benne Pécs városa, a ki az ország bármelyik amateurjével a győzelem biztos reményével veheti fel a versenyt. Virágozzék az egyesület, diszitse mennél több bábér tagjait a jövőben is, e kívánsággal zárjuk be tudósításunkat.

Hírek.

Pécs, 1898. szept. 5.

Napirend 1898. szeptember 6-án.

Naptár: kedd, szept. 6. — Róm. kath.: Zakariás. — Prot.: Zakariás. — Görög-kel.: (aug. 25.) Bertalan. — Zsidó: Elul 19. — Nap két 5 óra 10 perckor; nyugszik 6 óra 14 perckor. — Hold két 8 óra 41 perckor este; nyugszik délben.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő, helyenként csapadék várható.

— (**Királyi kitüntetés.**) *Seh* János, nyugalmazott adóhivatali pénztárosnak, sok évi hű és buzgó szolgálata elismerésül, a király a koronás arany érdemkeresztet adományozta. *Seh* Károly a pécsi kir. adóhivatalnál működött, mint ellenőr s innen Győrbe ment, a hol a királyi kitüntetés érte most.

— (**A bányász-kongresszus vendégei.**) A f. hó 8-11. napjain Pécsen tartandó országos bányászati és kohászati kongresszus vendégei — mint az elszállásoló bizottság értesül — kilencvenhatan lesznek. A kongresszus elnöke gróf *Teleky* Géza, val. belső titkos tanácsos, *Hetyey* Sámuel megyéspüspök-nél lesz szállva.

— (**A pécsi munkásképző egyet**) tegnap a gyár-utca 7. szám alatt alakuló ünnepélyt tartott. A zenét *Korodi* Károly zenekara szolgáltatta az ünnepélyhez, melynek műsorában *Szabó* József ünnepi beszéddel, *Horváth* József szavalattal szerepeltek; *Horváth* Rózika és *Puskás* J. monologot adtak elő, az egyleti dalárda énekelt, *Dudás* András pedig tréfás magánjelenetet produkált. Volt sítazene és műsor után tánc egész hajnalig.

— (**A zirci-rendház új gazdája.**) Még el sem következett Szt. Mihály napja, a gazdálkodó nép hagyományos hurcolkodási ideje, a pécsi zirci rendház jó *Mihály* gazdája mégis időnap: *Szt. Mihály* előtt hagyta oda a rendháznál viselt gazdai állását. Nyolc éven át hű odaadással, nem ritkán saját, jól felfogott anyagi érdekeinek kockáztatása mellett, sokszorosan kipróbálva, rendtársainak közmegelegedésére töltötte be kényes természetű megbízatását, ép úgy, mint elismerését vivta ki a kritikus, inycnc gyomrok tulajdonosainak. A gazdai sokoldalú teendők *Zalai* Mihály tanárt nyolc éven át teljesen kimerítették és dacára erős szervezetének, egészségét meglazították. Meg kellett tehát válni az állástól, melyre őt rendtársainak bizalma helyezte. Ma volt a rendház gyűlése, melyen őt rendtársai öszinte sajnálkozással mentették föl, visszavonhatlan elhatározása alapján ezen tisztétől, átadván azt *Buzássy* Abel tanárnak, ki a közvélemény szerint *Zalainak* méltó örököse leend s kiben rendtársainak egyhangú bizalma öszpontosult. *Zalai* utódját e téren olyannak ismerik, ki minden tekintetben kitűnően bevált elődjének nyomdokait követve, a gondokkal terhes szerepet könnyű szerrel leküzdeni képes lesz és ezzel a pécsi zirci-rendház e részbeni jó hírnevének emeléséhez az általános elismerés babérait fogja szaporítani.

— (**A nagy színügyi bizottság**) ma délelőtt 11 órakor *Majorossy* Imre polgármester elnöklete alatt ülést tartott a városháza közgyűlési termében, a mely azonban csak úgy kongott az ürességtől, összesen tizenkét tag jelenvén csak meg a »nagy« bizottságból. Polgármester mindenk előtt bejelentette, hogy *Somogyi* Károly igazgató — a ki maga is jelen volt az ülésen — beterjesztette társulatának végleges névsorát. Ez a névsor a következő:

nők: *Angyal* Ilka, *Andorffyné*, *Balláné Csik* Irén (uj), *Horváth* Irma (uj), *Szalay* Ilona, *Borcsai* Józsefné (uj), *Benkő* Jolán, *Bodroghyné*, *Dobos* Teréz, *Kiss* Irma (uj), *Körössy* Juci, *Hegy* Jolán (uj), *Ligeti* Mari, *Lipsey* Józsa (uj), *Kéry* Jolán (uj), *Örley* Flóra, *Kovács* Mariska, *Szekula* Sárika (uj),

Szohner Olga, *Tóváry* Anna (uj), *Mecler* Gizella (uj) és *Somogyiné Nagy* Julia;

férfiak: *Andorffy* Péter, *Almay* Gyula (uj), *Bihari* Ákos, *Balla* Kálmán (uj), *Békésy* karnagy, *Bércy* Jenő (uj), *Berényi* Géza, *Bognár* János, *Borcsay* József (uj), *Dely* Lajos, *Ernyei* Emil, *Erdélyi* Miklós, *Fabinyi* Károly (uj), *Hunyady* József, *Láng* Lajos, *Mikszai* Emil, *Perényi* József, *Rózsahegy* Gyula (uj), *Peterdi* Sándor (uj), *Szilágyi* Ödön (uj), *Somogyi* Károly és *Várday* Andor.

E névsort a bizottság bizalommal vette tudomásul, hogy a szintársulat ily összeállításban a jövő szezonban művészi előadásokat fog produkálni. Ezután a helyárok bejelentése következett, mert a direktor a helyárokban leszállítást eszközölt. E szerint a helyárok a következőképp állapították meg:

Egész évi bérlet: páholy minden előadásra 540 frt — ezelőtt 570 frt volt —; zsöllye 1—6 sor és erkély első ülés 100 frt (133 frt helyett); zsöllye 7. sortól végig és az erkély többi ülései 70 frt (100 frt helyett).

Havi bérlet: 24 előadásra páholy 70 forint, zsöllye 1—6. sor és az erkély első ülése 20 frt, zsöllye 7. sortól és az erkély többi ülése 15 forint. *Napi helyárok*: páholy 5 frt, zsöllye — 0-val jelzett — 1 frt 20 krajcár; 1—6. sor 1 forint; 7. sortól végig 70 krajcár; erkély első ülés 1 frt, a többi 60 krajcár; emeleti ülőhely első sor 50 krajcár, 2—3. sor 40 krajcár és 4—5. sor 30 krajcár.

A vita itt indult meg, bár ez az egész vita nem volt más, mint az igazgatónak hiábavaló kapacitálása. A helyárokra vonatkozólag mindent tudomásul vett a bizottság, csak az egész évi páholybérletet sokalták. Itt különösen *Vaszary* Gyula érvelt az ár leszállítása mellett s előbb 500 frtra, majd 450 forintra szállította le az igazgató az egész évi páholybérletet, csak oly feltétellel azonban, ha a bizottság 18 ily páholybérletet f. hó 16-ig öszszetoboroz a számára. A bizottság ezt társadalmi uton kivihetőnek is tartja. Még *Engel* József beszélt a mindennapi előadások ellen, de a bizottság s az igazgató ebbe nem mentek bele, így hát minden nap lesz előadás a közeledő szezonban, melyet a színügyi bizottság részéről »bizalom a társulatban, direktorban és bérlet jelöltekben« fogad. A 18 bérletet pedig olyképp tervezi összehozni a bizottság, hogy felkéri a mozgalom támogatására a főispánt, a Nemzeti Kaszinó elnökségét és igazgatóját s karöltve szerzi meg a 18-szor 450 forintot a direktornak.

— (**Szerencsés baleset.**) Ennek nevezhető az a baleset, mely tegnap délután történt egy biciklistával. *Tordai* Sándor kérekpáros a *Lossuth* Lajos-utca és a *malom-utca* sarkán akart befordulni, mikor egy fogat elé került és a lovak elütötték. A fogat a főispáné volt, a ki nyomban leugrott a kocsiról, hogy megkérdezze, nincs-e valami baja az elütött biciklistának. Annak azonban semmi baja sem történt; csak a biciklijé tört össze. A baleset színhelyén csakhamar megjelent a polgármester neje is és közeli lakására vezette a biciklistát s az ott pihente ki magát az ijedségtől, a mely mellett azonban más baja semmi sem lett a szerencsés baleset alkalmával.

— (**Szőlő-tolvajok.**) Tegnap délután *Ivánovics* József korcsmárosnak *Bárány*-uti szőlőjében tolvajok jártak. Egy asszony két fiával ment a szőlőbe és ott egy egész nagy kosarat tele raktak szőlővel. Azonban a tulajdonos rajta érte őket a lopáson és feljelentette a megcsipett szőlőtolvajokat a rendőrségnél. Onnan majd átteszik a szőlőtolvajok ügyét a bírósághoz.

— (**Humor.**) Tolnán egy odaváló, meg egy pécsi ur egy hordó sör erejéig fogadást tettek a tolnai plébános-kérdésben. A pécsi ur azt vitatta, hogy augusztus hónapban belül okvetlenül meglesz a kinevezés, a tolnai az ellenkezőt állította. Midőn augusztus 31-ike a plébános kérdésre nézve a legnagyobb szelcsendben elmúlt, a tolnai ur ezt sürgönyözte pécsi

ellenfelének: Papot vagy csapot! Ez az ismeretes, Csokonai Vitéz Mihály-féle versnek némi plagizálásaként tűnhetik ugyan fel; de azért vicnek is rövid és velős telegrammnak igen jó.

— (**Katonai utóállítás.**) Ma délelőtt katonai utóállítás volt a Scholtz-féle sörresarnokban. A felülvizsgáló bizottságban résztvettek polgári részről *Majorossy* Imre polgármester, *Cirer* Elek dr. főorvos és *Tichy* Ferenc első aljegyző. Katonai részről *Horváth* és *Duralia* őrnagyok, *Hrabécy* István ezredorvos és *Tircka* Károly főhadnagy. Előállított tiz ember, kik közül négy bevált, a többi új vizsgálatra utasított.

— (**A cséplőgép áldozata.**) *Sz. Molnár* István 15 éves cecei lakos alsó-alapi pusztán a cséplőgép mellett dolgozott s amint a gépet etette, az véletlenül a lábát elkapta és leszakította. A szerencsétlen fiatal embert a szegzárdi Ferenc-kórházba szállították ápolás végett, a hol három napi kínlás után meghalt.

— (**Megakadályozott rabszö kes.**) Az éjjel a városházán a rendőrségi fogházból meg akart szökni egy csavargásért letartóztatott, ismeretlen illetőségű rab. Kifeszítette az ablakvasakat és az ablakon át akart leereszkedni az utcára. Azonban szökési kísérletét a porkoláb idejekorán észrevette s a szabad-ságra vágó ipszét visszatessékelt a börtönbe s most magánzárkába csukva várhatja a szabadulást.

— (**Meglőtt kanász.**) A *Dráva* melletti *Dázsonyi*-pusztán eddig még ismeretlen tettesek gyilkossági merényletet követtek el az ottani kanász ellen. A kukoricásban, mely mellett a kanász legeltetett, több lövést tettek rá, melyek közül egyik vállán, másik a lábán találta a halálveszedelemben forgó embert, a ki aléltan esett össze a földön. A merénylők erre, bizonyára abban a hitben, hogy a kanász meghalt, eltávoztak, az pedig magához térvén, bevászorgott a csendőrséghez és feljelentette az esetet. A nyomozás folyik az ismeretlen merénylők kinyomozása végett.

— (**Állami szőlőtelep Pécsváradon.**) A vármegye közönsége által a földmívelésügyi miniszterhez intézett az a kérelem, hogy Pécsváradon állami költségen szőlőtelepet létesítsen: immár teljesült. Kitűnik ez abból is, hogy most a pécsváradai állami szőlőtelep oltványiskolájában egy termésköböl építendő oltóház és egy kut, az anyaszőlőtelepen pedig egy termésköböl vincellérakás építésére pályázatot hirdetnek. Pályázati határidő f. hó 10-ének déli 10 órája. Közlebbi fölvilágosítást ad *Gábor* József m. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő Pécsen (Alajos-utca 10. sz.)

— (**Hirtelen halál.**) *Schwendtner* János versendi lakos, napszámos, a mohácsi *Pöppi* Ferenc-féle korcsma helyiségéből az udvarra távozván, ott hirtelen összerogyott és a gyorsan alkalmazott orvosi segély dacára meghalt. Agyszélhűdés okozta halálát.

— (**Életmentő csendőrök.**) Mohácson csaknem emberhalál történt a *Kossuth*-utcában. *Kálenics* János mohácsi sokac trágyát akart vinni ökrökocsiján. Az ökrök megvadtak és a kocsit trágyástól befordították az árokba, mely azon a helyen épen a szokottnál mélyebb. A kocsit rudja eltört s az árokba zuhant kocsit még a hid alá is került. Egy asszony erre szörnyen kezdett jajveszékélni, mire a csendőrségi laktanyában levő *Rozsnyay* Béla hadnagy figyelmessé lett, kisetett az utcára, a hol a magyarul nem tudó sokacasszonynak sikerült jelekkel megértetni a hadnaggyal, hogy a trágyakocsi egész tartalmával eltemette *Kálenics* Jánost, kinek helyzetét még borzasztóbbá tette az, hogy a kocsit mindenestől a hid alá szorult. Minden pillanat drága volt, mert az eltemetett embernek — ha segítség rögtön nem érkezik — meg kelle fulladnia. *Rozsnyay* hadnagy rögtön csendőröket rendelt ki a mentésre, a kiknek sikerült is nagy fáradsággal kivonszolni a kocsit a hid alól és a lárgyából a csaknem halálra vált embert. A csend-

örök segélye nélkül bizony felvette volna a »néhai« nevet a szegény sokac ember.

— **(Miben halt meg Bismarck.)** A »Neue Freie Presse« tudósítójának alkalmát volt egy, a Bismarck-családdal ismerős személyiségtől Bismarck haláláról a következőket megtudni: Bismarck nem halt meg tüdőgyulladásban, mint azt Schweninger és Chryander doktorok mondták. Ez a baj csak az utolsó napon jelentkezett s csak a közvetlen halálok volt. Bismarckon Schweninger már a múlt évben észrevette egy betegségnek előjeleit, a melyből azt következtette, hogy Bismarck legfőbb az jövő tavaszig fog élni. Ez a betegség az öreg embereknek föllépni szokott üszök. Tényleg beszéltek Friedrichsruhében, hogy Bismarcknak egyik lába halála után egészen fekete és üszkös lett.

— **(Az amerikai örökös sorsa.)** Még néhány év előtt sokat irtak a német lapok Rudloff Albert berlini lakatoslegényről a ki egy szép napon arra ébredt, hogy gazdag ember. Rudloffnak egyik nagybácsija meghalt Amerikában s mint a fáma beszélte — több millió hátrahagyásával. Rudloff rögtön felült nejével és gyermekeivel egy hajóra, azzal átvitorlázott az új világba. Itt egy kis csalódás érte. A nagy milliomos örökség alaposan leolvadt, de azért még jutott elég a volt lakatoslegénynek, hogy dúsgazdag embernek érezze magát. Rudloff a pénzzel mindenféle spekulációba bonyolódott, a melyek során az élelmes amerikaiak alaposan befönték. Vagyona egyre kisebbedett, a maradékból aztán kábel gyárat alapított. Ezzel is kudarcot vallott. Kiűtött a háború s a kábel vételekről szó sem lehetett. Rudloff egészen tönkre ment. A munkától megszokott s nem is akart visszatérni a lakatosmesterséghez. A napokban Chicago mellett utazott s a robogó vonatról beleugrott a Michigan-tóba. A lakatoslegényből lett amerikai spekuláns így végezte be kalandos életét.

— **(Szerencsétlenség a vadászon.)** Herceg Montenuovo százkai erdejében a napokban vadászatra ment Mayer Károly főerdész, Schmiedt Oszkár fánakerti intéző vejével és Ottó nevű tizenéves fiával. Mayer Ottó, a fiatal és tapasztalatlan Nimród vadászat közben nem a vadat, hanem saját sógorát, Schmiedt Oszkárt lőtte meg a lábán. A sérülés nem veszélyes ugyan, de azért a megölt intézőt orvosi kezelés alá vették.

— **(A jubileumi emlékérmek.)** Egy ízben már fölhívták az uralkodó által adományozott jubileumi emlékérmekre reflektáló katonaviseltek a jelentkezésre. Akkor meglehetősen nagy számmal jelentkeztek, de az a jelentkezés csak tájékoztatóul szolgált aziránt, hogy körülbelül mennyit kell veretni a jubileumi medáliákból. Most a honvédelmi miniszter újabb rendeletet bocsátott ki, a mely szerint az éremre igényt tartóknak újból kell jelentkezniük. A negyvenkét évnél idősebb volt katonák, akik Pécsen tartózkodnak, szeptember 15-étől október 5-éig jelentkezhetnek a város katonai főosztályánál az érem irányában. A jelentkezők a katonai szolgálatot igazoló okmányokat is el tartoznak hozni. A negyvenkét évnél fiatalabb katonaviseltek a katonai nyilvántartók írják össze.

— **(Egy miniszter, aki mindenről lemond.)** Nálunk legalább mereven ragaszkodnak a miniszterek tárcáikhoz, mely nekik hatalmat és jövedelmező állást biztosít. A meddig csak tarthatják magukat, nem adják be lemondásukat, még ha akármilyen képtelennek bizonyulnak is. A messze Japán mindenben utánozza Európát, de úgy látszik a miniszterek tulajdonságai tekintetében még nem civilizálódott el. Ito Hirobumi marquis volt eddig Japán miniszterelnöke s a mikadó után a leghatalmasabb ur. A mikadó azonban egyet gondolt s a régi kormányforma helyébe átültette Európából a parlamentarizmus rendszerét, melynek már a tokiói képviselőházban sem hiányoznak a Tarnócyai és obstrukciói. Ito márki ellenezte a japán császár tervét, s minthogy

ez mégis végrehajtotta azt, lemondott sok éven át viselt állásáról. Lemondása tényleg »saját kérelmére« történt. A miniszterelnök levelet irt a császárhoz, ebben őszintén megvallja, hogy ő most nagyon szerencsétlen, bármihez kezd, nem sikerül az s így további megmaradása veszedelmes lenne a császárra és államra. A ritka önvallomás után Ito Hirobumi ur lemond márki-i és minden egyéb címeről és rangjáról, visszaküldi urának összes bel- és külföldi rendjeleit. A japán parlamentarizmus most már jobban szuperál, mert ott nagyobb a politikai önzetlenség, minthogy a kiérdemesült államférfiak ne tudnának visszavonulni a küzdő térről. Bizony sok európai »parlamentier« követhetné a volt japán miniszterelnök példáját.

— **(A Vezuv működésben.)** Napolyba az idegenek napok óta özönével érkeznek, hogy megbámulják azt a ritka látványt, melyet a teljes működésben levő Vezuv tűzokádó hegy nyújt. Az itt időző angol flotta tisztjei is kirándultak a kráterhez, melynek szélei mult hét óta egyre letöredeznek, mi által a kráter túlságosan nagy lett. A hamueső egyre tart. A kráter 1895. évi repedéseiből most új lávafolyam ömlik nyugat felé. Mult hó 25 én a láva behatolt a drótkötél-vasut állomása mellett levő erdőbe is. A lávafolyamok száma jelenleg öt; némelyikük 1—2 kilométer hosszú és 200 méter szélességben, óránként 100 méter sebességgel hömpölyögnek le a hegyoldalon.

— **(Harc a kukoricásban.)** A közeli napokban valóságos harc keletkezett a csendőrök és három tolvaj között Tamási községben. Ugyanis a csendőrök észrevették, hogy három ember, névszerint Kovács József, Tompa József és Márton Pál a szárító földekre lopózkodtak és éjjelenként mindenféle dolgot összelopkodtak. Hasoncsuszva oda mentek a cséplőgéphez is és onnan búzát, továbbá géprészeket loptak el. Épen a kukoricásban haladtak a tolvajok gazdagon megrakódva, a mikor megtámadták őket a csendőrök. A meglepett tolvajok először védekeztek és a géprészeket használták fegyverül. Végre is megadták magukat. A csendőrség feljelentette őket a tamási királyi járásbírósnak.

— **(Notórius tolvaj.)** Ősi Mészáros Mari cselédleány, a ki több rendbeli lopást követett már el, újabban ismét megszaportotta azon bűnesetek számát, a melyek miatt ismét meggyűlik a baja a kir. törvényszékkal. Ez év június havában Budapesten szolgált és helyét elhagyva, Hogl Mária barátnőjéhez költözött. A szállást azzal fizette ki, hogy Hogl Máriának több értékes ruhaneműjét ellopta. Így felruházkodva, Bulla Györgyhez szolgálatba lépett Budapesten, akitől bérét előre kiszedte, gazdáját ezenfelül 10 forinttal megkárosította, s tovább állott. A lopás művészetében azután Dunaföldváron produkálta magát. Bojás Ferencnéhez állott szolgálatba, akitől 6 forintot és több ruhadarabot lopott el, majd szolgálatát elhagyva, Gajai Györgynéhez szállásolta be magát, akitől ugyancsak ruhaneműt lopott. Csakhogy az ellopott ruhákat sokáig nem használhatta, mert rajtafozták és most vádat emeltek a vizsgálati fogságba helyezett vádlott ellen.

— **(A nóta miatt.)** Kis György asztalossegéd Gyöngyösön a napokban egy nóta miatt összeütközésbe jött az éjjeli őrral. Ugy volt, hogy a legény nagy dalolással ment végig éjjel 11 óra tájban az utcán, mikor találkozott az éjjeli őrral, a ki csendességre szólította fel, majd mikor nem engedelmességet, a község házához akarta kísélni. Kis György azonban ebbe nem egyezett bele és egy kést rántván elő, leszurással fenyegette az őrt, ha hozzá nyulni merészel. Így meg is szabadult a bekíséréstől, de ugylátszik, felt eme tett következményétől, mert másnap önként jelentkezett az illetékes hatóságnál.

— **(Kinevezés.)** Fasching Antal, cs. és kir. 52-ik gyalogezredbeli nyugalmazott hadnagy, a budapesti m. kir. államrendőrséghez fizetés nélküli főügyelővé nevezetett ki.

— **(A királyné muzsikusa.)** A román udvar egyik érdemes alakja, monsieur Max, öngyilkossá lett. Max urnak az volt a dolga, hogy hegedűn kísérte Erzsébet királynét, ha románcait szavalta. Carmen Sylva nagybecsülte az őreget, aki egykor regényhős is volt. Max ur ugyanis férje volt a királyné ifjúkori barátnőjének, aki 16 éves korában ment nőül a zenészhez. Max ur ezüstlakodalmára a királyné, aki épen Wiedben volt, odaigérkezett az ünneplő párhoz, de a nagy nap hajnalán a menyecske eltűnt; 25 évi házasság után megszökött egy magyar ifjával, aki szintén zenész és Max növendéke volt. Max a román udvarhoz került; a királyné sajnálta őt is, nejét is, akit inkább boldogtalanak, mint rossznak hitt. A minap magyar diákok és művészek társasága érkezett Budapestről Bukarestbe és a mint a Gil Blas írja, bemutatta hódolatát a királynénak is. A vendégek közt volt az a zenész is, aki megszökött volt Max feleségét. Max meglátta, a behegedt seb kiujult, a muzsikus még az este összetörte vonóját és megvált az élettől.

A mai számban közzétett **Friedmann Károly és Günsberger** butorraktár hirdetésére fölhívjuk t. olvasóink figyelmét.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1898. szept. 5. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 767.3 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 14.1 °C

» maximuma: 22.5 °C

» minimuma: 12.4 °C

Párányomás: 8.2 mm.

Relatív nedvesség: 68%

Felhőzet: ☉.—

Szélirány s erő: N. E. 3.

Csapadék 24 órai: 1 mm. ●

Dr. Czirer

Törvénykezés.

§ **Elmebeteg bűnösök szabadonbocsátása.** A belügyminiszter az elmeógyógyintézetekben és kórházakban ápolt, bűnvádi eljárás alatt állott elmebetegek elbocsátásánál követendő eljárás tárgyában a következő körrendeletet intézte valamennyi törvényhatósághoz: »A bűnvádi eljárás alatt állott elmebetegeknek elmeógyógyintézetekben való tárgyában értesitem a törvényhatóságot, hogy a szóban levő elmebetegeknek elbocsátását, azon esetben, ha állapotuk a közveszélyesség jellegét elvesztette, vagy kétségtelen bizonyíték nyújtatik arra nézve, hogy tovább-ápolgatásuk a közbiztonsági szabályok szigorú betartása és a kellő orvosi ellenőrzés mellett keresztülvihető — lehetővé tenni óhajtom márcsak azon szempontból is, hogy az elmebetegek jogvédelme semmi tekintetben korlátozást ne szenvedjen és ez okból elhatároztam, hogy valahányszor ily elmebeteg elbocsátásának kérdése merül fel, a helyszínén egy ezen célra kirendelt állandó bizottság az illető elmebeteg tényleges megvizsgálása mellett határozzon és azon esetben, ha egyértelmű határozat hozható nem volna, az összes iratok döntés végett hozzám terjesztendőek föl. Ennélfogva fölhívom a törvényhatóságot, hogy valahányszor törvényhatósága területén létező kórházak valamelyikéből ily elmebetegek elbocsátása szándékoltatik, ezen körülményt a bizottság kirendelése céljából ide előzetesen jelentse föl.«

§ **Döntvények és határozatok.** A nagyközönséget is érdeklő bírósági döntvények és hatósági határozatok közül az újabban hozottakról a következőkben számolunk be. Első sorban is fölemlítjük, hogy az állami tisztviselő és az azt szállító fogat még abban az esetben is vámmentesen járhat-kelhet, ha nem hivatalos küldetésben megy is. Azután tudhatjuk, hogy a budapesti tanárok és tanítók

közül a fizetésük és nyugdíjaik után csak azok nem tartoznak községi adót fizetni, a kik az államtól vagy a várostól kapják fizetésüket. Jóval többeket érdekelhet a közigazgatási bíróság harmadik döntvénye, mely arról szól, hogy az előleges havi részletekben járó s az illető hónapra jogosultan fölvetett fizetést sem a tisztviselőtől, sem annak jogutódaitól semmi körülmény között sem lehet visszakövetelni, ha mindjárt előlegben van is. A szegény, fizetni nem tudó lakókat aligha fogja örömmel eltölteni az a döntvény, hogy a háziur jogositva van a házbérrel hátralékban levő lakó ingóságainak elszállítását a lakás, vagy a kapu bezárása által is megakadályozni. Ezzel ellentétben a házalók örvendetesen vehetik tudomásul, hogy ellenük az ugynevezett mellék-büntetés nem alkalmazható. Vagyis, ha a házalót házalási kihágás miatt elítélik, azt nem mondhatják ki, hogy házalási engedélyét bizonyos időre elveszti. Végül azt is följegyezzük, hogy a sebes hajtás által gondatlanságból okozott könnyű testi sértés miatt tett följelentés elbírálása a közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik. Mert a gondatlanságból okozott könnyű testi sértés mint önálló cselekmény nem büntethető, hanem a kihágási büntető törvénykönyv 120. §-ában meghatározott kihágás elbírálásánál mint súlyosító körülmény jöhet csak figyelembe.

§ Felmentett vádlott. *Belicsek* Károlyné harkányi lakos folyó évi július hetedikén nagy tisztogatást rendezett a lakásán és egy csomó üveget kirakott az udvarra a szomszéd ház fala mellé.

Neki azután dolga volt és felé sem nézett az udvarnak, hova eljöttek unokái és játék közben a padlásra is felmentek, csupán a két éves Dezső maradt az udvarban, a ki az üvegek között egyben valami vörös folyadékot látva, azt jó innivalónak gondolta és felhajtotta.

Az üvegben pedig karbolsav volt, a mely egészen összeégette a kis gyermeknek száját és belső részeit, úgy, hogy rövid idő múlva meg is halt ennek következtében.

Belicsek Károlyné ellen az a gyanu merült fel, hogy az ő gondatlansága volt oka unokája halálának s ma a pécsi kir. törvényszék előtt állott gondatlanságból okozott emberölés vádjával terhelve.

A tárgyalás folyamán azonban kiderült, hogy az asszonynak tudomása sem volt arról, hogy milyen mérges folyadék van az üvegben, melyet a kisbíró vitt hozzá, mikor unokái nála vörhenyben feküdtek s így azután a lakást desinficiálni kellett, mert a kézbesítő kisbíró csak azt mondta, hogy jó magas helyre tegye, a hol nem férnek hozzá, de azt nem, hogy az veszedelmes mérge.

Igy a kir. ügyész a vád elejtését indítványozta, mihez a törvényszék hozzájárult és így a vádlott megmenekült a büntetéstől.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése szeptember 5-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház a nyári szünet után ma tartotta első ülését, melyet rendkívüli érdeklődés kísért. *Bánffy* Dezső báró miniszterelnök fél-egyig tanácskozott *Szilágyi* Dezsővel, a képviselőház elnökével. Mikor a terembe lépett a miniszterekkel, viharos »hoch!« kiáltás fogadta balfelől.

Szilágyi Dezső elnök üdvözölte a képviselőket s szavait percekig tüntető éljenzés követte.

A királyi leirat felolvasásánál *Polónyi* Géza előadta a *Berzeviczy* Albert alelnök által a nyári ülésszak végén elkövetett sérelmet, valamint a képviselőház és a királyi leirat közötti eltérést, midőn két különböző napra lett a Ház egybehiva.

Bánffy Dezső báró kijelenti, hogy félreértés volt a dologban, mert már a miniszter-

tanács megállapodott és a király által jóvá is hagyatott az 5-diki dátum; de tévedésből nem értesítették az elnököt, a ki így 6-dikára indítványozta az elnapolást.

Berzeviczy Albert igazolta felfogását. Ő úgy tartja, hogy a királyi kézirat felolvasása után senki sem szólalhat fel.

Horánszky Dezső konstatálja, hogy a leiratot el kell intézni határozattal. Ezt néma-játékkal nem lehet megcsinálni, tehát hozzá kell szólni.

Győry Elek hasonlóképen szól; de se ő, se *Horánszky* nem látnak tendenciát *Berzeviczy* eljárásában.

Pulszky Ágoston, *Molnár* János és *Szalay* Károly felszólalásai után a Ház napirendre tért *Polónyi* felszólalása felett.

Az ellenzék *Szilágyi* Dezső véleményét akarta hallani. *Szilágyi* erre így felelt:

— Részemről véleménynyilvánításnak helye nincs. *Véleményemet különben az urak úgy is tudják, mert rám hivatkoztak!*

E kijelentést zugó éljen és taps fogadta baloldaltól.

Az elnök melegen emlékezett meg végül *Bethlen* András gróf volt földmívelésügyi miniszter elhunytáról s a Ház jegyzőkönyvileg fejezte ki részvétét.

TÁVIRATOK.

— **A román királyi pár és a német császár.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A román királyi pár a kabinet összes tagjainak kíséretében okt. 29-én Constanzára utaznak, hogy a német császárt jeruzsálemi útja alkalmából üdvözöljék.

— **Örmény zavargások.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik, hogy az örmény patriarcha a kisázsiai örmény vidékeken uralkodó állapotokról nyugtalanító híreket kapott mostanában. Különösen Bithisben történtek szörnyű mészárlások. Száznál több örményt, kiket a hatóság forradalmi vétségek gyanuja miatt letartóztatott, petroleummal öntöttek le és elevenen elégették őket. Másokat pedig erőszakos módon nyomorékokká vagdaltak szét. Több örmény kolostort, templomot és iskolát kiraboltak és felégették. 150 örmény, kik a társadalom előkelőbb körébe tartoznak, még mindig a török börtönökben vannak elfogva.

— **Tűz egy vámhivatalban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A smyrnai vámhivatalban tegnap nagy tűz keletkezett, a mely a külföldről behozott áruk nagy részét elpusztította. A kárt egy millió frankra becsülik. A vizsgálat megejtése végett egy bizottságot küldtek Smyrnába.

— **A bolgár fejedelem utazása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ferdinánd fejedelem konstantinápolyi utazását folytatja Athénig, feleségével és Boris herceggel együtt, a hol a királyi palotába fog beszállani.

— **A törökök apellálnak.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Mivel a török kormányval folytatott és néhány hónapig tartott tárgyalások a követség és kereskedelmi konvenció megkötése ügyében eddig eredményre nem vezettek, a török kormány elhatározta, hogy appellálni fog a nagyhatalmak közbenjárásához.

— **A hadgyakorlatok.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Buziásra egész dél-után külön vonatokon özönlött sok ezer ember, hogy a király tiszteletére Temesvár közönsége által rendezett szerenádon részt vehessen. Este felé a fürdőhely tündéri fényben uszott; a vilamos ivlámpák mellett ezer meg ezer színes lámpa díszítette a tündéri parkot. Nyolc óra-
kor kezdődött a felvonulás. A temesvári zenekedvelők egylete a királyi lakház előtt foglalt állást, körülötte és oldalt Temesvár összes intelligenciája piros, fehérek és zöld lampionokkal, összesen vagy kétezeren. Az énekesek három dalt énekeltek, melyeket a király az erkélyről

hallgatott. Ének után a tizezer főnyi közönség »Éljen a jó király« kiáltásokkal vonult el ő felsége előtt. A király magához hívatta *Molnár* főispánt és *Telbisz* polgármestert, a kiknek a szép ovációt szívélyesen megköszönte.

— **A Dreyfus-ügy.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Havas-ügynökség jelenti: A miniszterek holnap reggel 9 órakor összeülnek, hogy a fölött tanácskozzanak, vajjon *Dreyfusné* kérelmének helyt adjanak-e. A miniszterek közt eddig folyt megbeszélések alapján már konstatálható, hogy a minisztertanács nagy többsége, sőt mondhatni, az egész minisztertanács egyhangulag a mellett van, hogy a kérelemnek adjanak helyet. Indokolatlan az az állítás, hogy *Viger* és *Tillaye* miniszterek elleneznék ezt. A minisztereket különben erre az intézkedésre nem az indítja, mintha meg volnának győződve *Dreyfus* ártatlanságáról, hanem azt tartják, hogy ez az egyetlen mód arra, hogy az utóbbi események által fölzigatott közvéleményt megnyugtassák. Ha a minisztertanács helyt ad *Dreyfusné* kérelmének, akkor az igazságügyi miniszter utasítani fogja a főügyészt, hogy tegye át a kérvényt a semmitőszék bünyügyi osztályához, a mely egyedül van hivatva döntené a fölött, vajjon a kérelem kellőleg megokolt-e? Azt hiszik, hogy *Cavaignac* lemondása nem fogja a miniszterium visszalépését maga után vonni. *Brisson* miniszterelnök, valamint *Sarrien*, *Bourgeois* és *Delcasse* miniszterek ma délelőtt tanácskozást tartottak. Nagy föltűnést kelt, hogy *Faure* elnök megérkezésekor főképp *Zurlinden* tábornokkal beszélgetett, a miből azt következtetik, hogy *Zurlinden* lesz *Cavaignac* utóda.

Párisban tegnap *Brisson* miniszterelnök egész nap értekezett *Sarrien*, *Bourgeois* és *Delcasse* miniszterekkel a revízió ügyében s ma a minisztertanácsnak előterjesztéseket tesznek. A hír a kamara egybehívásáról valótlán. *Cavaignac* utódjává első sorban *Saussier* vagy *Zurlinden* tábornokot emlegetik. A lapok jelentése szerint *Cavaignac* lemondása kellemetlen föltűnést okozott. Az »Echo« újságolja, hogy *Faure* Felix elnök nyomatékkal kérte *Cavaignac*-ot, hogy vonja vissza lemondását. *Brisson* egy tudósítónak kijelentette, hogy az összes miniszterek *Dreyfus* bűnösségéről meg vannak győződve, de a kormány kénytelen a közvélemény akaratával számolni. *Cavaignac* kijelentette, hogy ha a kormány a revíziót eirendelné, nagy hibát követne el. Egy bolond lépésről lenne szó; ő ebben nem akar résztvenni. Állítólag ezt is mondotta:

— Meglátja, milyen állapotban lesz az ország a revízió után!

— **Henry temetése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Pogyban *Henry* alezredes temetése vasárnap délelőtt ment végbe katonai dísz nélkül. A chalonsi püspök megtagadta az egyházi részvételt. A halottas kocsit, amely előtt zenekar haladt, tűzoltók vették körül. A vezérkar több tisztje megjelent. A temetőben a maire hazafias beszédet mondott.

— **A spanyol békebizottság.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A madridi lapok jelentése szerint *Leon Castillo* párisi spanyol nagykövet nem fogadta el a meghívást a békebizottságba.

— **A függetlenségi akciója.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Barthapárt tegnap értekezletet tartott. Elhatározták, hogy a kiegyezés kérdésében a függetlenségi Kossuth-párt akciójában résztvesznek.

— **Népgyűlés az önálló vámterület mellett.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Kecskeméten az önálló vámterület mellett tegnap tartott népgyűlés fényesen sikerült.

— **Berzeviczy — visszavonul.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ama deza-
vuálás következtében, a melyben *Szilágyi* Dezső a képviselőház mai ülésében *Berzeviczyt* részesítette, ez utóbbi benyújtja lemondását a Ház alelnöki állásáról.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, szept. 5.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.37; későbbi szállítás: —. —
Tengeri, szept.: 4.49; őszre: 5.18. — *Rozs*, őszre:
 6.67. — *Zab*, őszre: 5.34.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: *Osztárk*
 hitelrészvény: 357.80. — *Magyar hitelrészvény*: 393.50
 — *Államvasut*: 354.50

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.**3 tuczat 5 forintért**

valódi francia

Gummi vagy halhólyagot

a legfinomabb minőségben szállít a »Nagybani-gummi-
 áru raktár« IX. ker., Üllői-ut 21. szám. Szétküldés
 titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző áruért a
 pénz visszaadatik.

10688. szám.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság
 közhírré teszi, hogy Dr. Lieber György pécsi
 lakos végrehajthatónak, Szalancsanin Manda és
 társai pogányi lakosok végrehajtást szenvedők
 elleni 166 frt 73 kr tőkekövetelés és járuléka
 iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. tör-
 vényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén
 levő, Pogány község határában fekvő, a po-
 gányi 175. sz. betétben I. b.—22. sorsz. a.
 felvett 2/3-ad teleknek és 12/2883-ad rész közös
 legelőbőli illetőségnek Szalancsanin Manda férj.
 Taragya Mihálynét, Szalancsanin Koját, Sza-
 lancsanin Istvánt és Szalancsanin Antalt B.
 4. 5. 6. és 8. alatt illető 4/5-öd részére 865
 forint 60 kr becsárban, mint kikiáltási árban
 az árverést elrendelte, s hogy a fentebb meg-
 jelölt ingatlanok az 1898. évi november hó
 7. napján d. e. 9 órakor Pogány község
 bírói házában megtartandó nyilvános árverés-
 sen a megállapított kikiáltási áron alul is el-
 adatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
 gatlanok becsárának 10%-át, vagyis 86 frt
 56 krt készpénzben, vagy az 1881. nov. hó
 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8 §-ban ki-
 jelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött ke-
 zéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170.
 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
 előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű
 elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi augusztus hó 6. napján.
 A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Finkey Pál
 kir. tszéki bíró.

Bérbeadás.**A terezováczi** (Suhopolje, Slavonia, Verőczemegye)

uradalmi nagyvendéglő és a pályaudvari étkező,
 mindegyik külön, **1899. évi január 1-től számítva 3 évre**
ajánlati uton a legtöbbet ígérőnek bérbeadatik.

A zárt ajánlatok **folyó évi október 20. napjának d.**
e. 10 órájáig nyújtandók be **a terezováczi uradalom kasz-**
nári hivatalánál, a mely időben azok föl fognak bontatni. A ké-
 söbb beérkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Bösz Lipót, urad. kasznár.

Nines többé lábfejás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem borkeményedés
 sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után meg-
 könnyebül a járása annak, a ki cipőjét **Dr. Högyes-féle** az egész világon szá-
 badalmazott **Asbest talpbéléssel** látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagsága 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitűnőségét
 legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig
 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése és
 külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

Viszont eladóknak megfelelő árendedmény.

Egyedülli raktár Pécsett: **BENCZENLEITNER JÓZSEFNÉI** és
 Dombóvárrott: **WEINER P. JÓZSEFNÉI**.

Allandó nagy

Butor-kiállítás

Pécsett, Király-utca és Széchenyi-tér sarkán
 a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben

Mindennemű asztalos és kárpitozott butorokból

Ebédlők
Hálósobák
Uri szoba
Salon és
Boudoir berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó árak.

Ugyiszintén Angol és mindennemű I. rangú gyártmányu

kerékpárok (bicykli)

raktára.

FRIEDMANN KÁROLY és GÜNSBERGER

nagy-kanizsai villamos üzemű butor gyárának raktárában.